

Η Ποιμαντορική Εγκύκλιος του Μητροπολίτη Αιτωλίας για το Άγιον Πάσχα (ΒΙΝΤΕΟ)

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

“Χωρίς την πίστη στην Ανάσταση, κάθε ανθρώπινος σχεδιασμός για ειρήνη και ευτυχία είναι μία ψευδαίσθηση. Λάμπουν τα φώτα του κόσμου, φωτίζουν όμως την κατήφεια και την απόγνωση που βρίσκονται αποτυπωμένες στο πρόσωπο του σύγχρονου ανθρώπου”. Αυτό τονίζει μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός](#).

“Ας μην επιτρέψουμε στον δισταγμό να μας χωρίσει από Εκείνον. Ας μην επιτρέψουμε στην αμφιβολία να μας στερήσει την φωνή Του. Τον ακούτε; Με την Ανάστασή του, μας καλεί σε μία λυτρωτική πανδαισία. Ας ανταποκριθούμε στο θείο Του κάλεσμα και, ενωμένοι μεταξύ μας με την δική Του αδαπάνητη αγάπη, ας διακηρύξουμε προς όλον τον κόσμο:

«Ανέστη Χριστός και ζωή πολιτεύεται»”, υπογραμμίζει ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω ολόκληρη η Ποιμαντορική Εγκύκλιος του

Μητροπολίτη Αιτωλίας:

Πρός τό χριστεπώνυμον πλήρωμα
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀγαπητοί μου πατέρες καί ἀδελφοί,
Παιδιά μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπημένα,

Στήν πιό κρίσιμη στιγμή τῆς παγκόσμιας ἱστορίας, τήν ὥρα πού ἡ ἀνθρωπότητα φαίνεται νά χάνει καί τά τελευταῖα της στηρίγματα, τήν ὥρα πού τό σκοτάδι τῆς ἁμαρτίας γίνεται πυκνότερο, ἀκόμη καί ἀπό τό σκοτάδι τοῦ Ἄδη, τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, μᾶς ἀναγεννᾷ τήν ἐλπίδα καί καταυγάζει τά πάντα μέ τό φῶς τῆς ζωῆς.

Τούτη τήν ὥρα, ὅλα ξαναβρίσκουν νόημα καί προορισμό. Τό κενό μνημεῖο διακηρύσσει πώς ἡ αἰωνιότητα ὑπάρχει. Οἱ Μυροφόρες μᾶς διαβεβαιώνουν πώς ἡ ὑπαρξή μας δέν πλάστηκε καταδικασμένη στήν ματαιότητα καί τήν ἐξαφάνιση. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ἐνδεδυμένος τό κατάλευκο φῶς τῆς Ἀναστάσεως, μᾶς ἀποκαλύπτει τόν ὑπέρτατο σκοπό τῆς ἐνανθρωπήσεώς Του καί μᾶς προσφέρει τήν οὐσία τῆς πίστεώς μας.

Τούτη τήν ὥρα προσεγγίζουμε τόν πυρήνα τῆς Θείας Οἰκονομίας καί τό κέντρο τοῦ Εὐαγγελίου. Κάθε λόγος τοῦ Κυρίου μας ἀποτελεῖ πρόσκληση συνοδοιπορίας πρὸς τήν Ἀνάστασή Του. Κάθε θαῦμα Του ἀποτελεῖ προάγγελο τῆς νίκης Του ἐπὶ τοῦ θανάτου. Κάθε στιγμή τοῦ Θείου Πάθους Του ἀποτελεῖ προετοιμασία γιά τό ὑπέρλαμπρο γεγονός πού βιώνουμε αὐτή τήν στιγμή. Χωρίς τήν ἀκράδαντη βεβαιότητα πώς, στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ὁ θάνατος ἔχασε τήν δύναμη καί τήν ἐξουσία του, τό χριστιανικό κήρυγμα πρὸς τόν κόσμο δέν περιέχει καμία ἐλπίδα καί καμία προοπτική. Χωρίς τήν χαρά τῆς προσωπικῆς μας συναντήσεως μέ τόν Ἀναστημένο Χριστό, ὁλόκληρη ἡ ζωή μας, ὅλες οἱ σχέσεις μας, ὅλοι οἱ σχεδιασμοί μας εἶναι καταδικασμένοι νά καταρρεύσουν ἀπό τήν δύναμη τῆς ματαιότητος.

«Εἰ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν» (Α΄ Κορ. 15,14) διδάσκει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Χωρίς τήν πίστη στήν Ἀνάσταση, οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀξιολύπητοι. Χωρίς τήν πίστη στήν Ἀνάσταση, ὁλόκληρη ἡ πνευματική ζωή ἀποτελεῖ τραγική αὐταπάτη. Χωρίς τήν πίστη στήν Ἀνάσταση, κάθε ἀνθρώπινος σχεδιασμός γιά εἰρήνη καί εὐτυχία εἶναι μία ψευδαίσθηση.

Λάμπουν τά φῶτα τοῦ κόσμου, φωτίζουν ὅμως τήν κατήφεια καί τήν ἀπόγνωση πού βρίσκονται ἀποτυπωμένες στό πρόσωπο τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου. Ἐμεῖς ὅμως, τούτη τήν ὥρα, βιώνουμε τήν ἀληθινὴν χαρά. Εἵμαστε οἱ εὐτυχέστεροι τῶν

ἀνθρώπων γιατί στεκόμαστε μάρτυρες μπροστά στο κενό Μνημείο. Μπορεί, ή μοχθηρία τῶν ἀνθρώπων νά ἐνταφίασε τόν Χορηγό τῆς ζωῆς, ὁ Ἄδης ὅμως δέν κατάφερε νά Τόν κρατήσει καί ὁ Θάνατος δέν κατάφερε νά Τόν ἐξολοθρεύσει. Ἀκολουθοῦμε τούς Ἀποστόλους καθώς σπεύδουν νά δοῦν μέ τά μάτια τους αὐτό πού τούς ἀνήγγειλαν οἱ Μυροφόρες. Εἶναι ἀλήθεια πώς, κατά τήν ὥρα τοῦ Γολγοθᾶ, τούς κυρίεψε ἡ ἀπόγνωση. Ὅπως καί ἐκεῖνοι, ἔτσι καί ἐμεῖς, γευόμαστε συχνά τόν δισταγμό καί τήν ὑποψία πώς κάθε τί καλό στόν κόσμο αὐτό εἶναι καταδικασμένο. Ὅπως ἐκεῖνοι, ἔτσι καί ἐμεῖς, στεκόμαστε συχνά κάτω ἀπό τόν σταυρό τοῦ κόσμου, βλέπουμε τίς πληγές του καί ἀναρωτιόμαστε ἐάν θά καταφέρει ποτέ νά ἀντισταθεῖ στήν φρίκη τοῦ Θανάτου.

Τώρα, ὅμως, ἐμεῖς δέν ἀμφιβάλλουμε γιά τήν νίκη τῆς ζωῆς, διότι ὁ Θεάνθρωπος Διδάσκαλος καί Κύριός μας βρίσκεται ἐνώπιόν μας Ἀναστημένος. Ψηλαφοῦμε τό Πανάχραντο Σῶμα Του, πού ἐπαληθεύει τήν διαρκῆ παρουσία Του ἀνάμεσά μας. Διακρίνουμε τίς πληγές Του, πού ἐπιβεβαιώνουν τήν ἀλήθεια του Πάθους Του. Γευόμαστε τό Ἀναστάσιμο Δεῖπνο, πού μᾶς ἐνώνει μαζί Του. Γινόμαστε μέτοχοι τῆς νίκης Του, πού μᾶς ἐλευθερώνει ἀπό τήν τυραννία τοῦ Θανάτου. Ἀκολουθοῦμε τήν θριαμβευτική πορεία τῆς Ἀναστάσεώς Του, πού ὁδηγεῖ στήν Ἐπουράνια Βασιλεία Του.

Ἕνα γεγονός πασχάλιου φωτός καί ὑπερκόσμιας ἐλπίδας βιώνουμε τούτη τήν ὥρα. Δέν μᾶς φοβίζει πλέον ὁ θάνατος. Δέν μᾶς πνίγει ἡ μοναξιά. Δέν μᾶς καταθλίβει τό σκοτάδι. Ἐλᾶτε νά ἀπολαύσουμε τήν νίκη Του. Εἴμαστε παιδιά δικά Του. Συγκληρονόμοι τῆς Βασιλείας Του. Συμμέτοχοι τῆς ζωῆς Του. Ἀκτῖνες τοῦ δικοῦ Του φωτός. Καρποί τῆς δικῆς Του ἀγάπης.

Ἄς μὴν ἐπιτρέψουμε στόν δισταγμό νά μᾶς χωρίσει ἀπό Ἐκεῖνον. Ἄς μὴν ἐπιτρέψουμε στήν ἀμφιβολία νά μᾶς στερήσει τήν φωνή Του. Τόν ἀκοῦτε; Μέ τήν Ἀνάστασή του, μᾶς καλεῖ σέ μία λυτρωτική πανδαισία. Ἄς ἀνταποκριθοῦμε στό θεῖο Του κάλεσμα καί, ἐνωμένοι μεταξύ μας μέ τήν δική Του ἀδαπάνητη ἀγάπη, ἄς διακηρύξουμε πρὸς ὅλον τόν κόσμο:

«Ἀνέστη Χριστός καί ζωὴ πολιτεύεται»

(Κατηχητικός Λόγος Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. PG 59.721-724)

Αὐτῷ ἡ δόξα καί τό κράτος εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μέ πατρικές εὐχές
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ
† Ο ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ